

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้สำหรับนักศึกษาชาย
สถาบันการพลศึกษา

THE CONSTRUCTION OF HOCKEY SKILL TEST FOR MALE STUDENTS OF
INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION

ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล^{*}
พิมพ์ ม่วงศิริธรรม^{**}
ชาติรี พรหมพุทธ^{***}

Pakpoom Rattanarpjanakul^{*}
Pimpa Moungsirithum^{**}
Chatree Prompt^{***}

Abstract

The purpose of this study was to construct hockey skill test and norms of hockey skill tests for Physical Education students. The subjects were 20 males students who studying in Institute of Physical Education of Chonburi Province. The subjects were purposive sampled. For the norms construction, the subjects getting by simple random sampling were 97 students who studying in College of Physical Education Chonburi Province. There were five skill tests of this study include ; 1) Dribbling the Ball Skill Test 2) Pushing the Ball Skill Test 3) Hitting the Ball Skill Test 4) Tapping the Ball Skill Test 5) Fielding the Ball Skill Test

The results were as follows.

1. The objectivities of the whole test for males were .663-.985, .510-.806, .471-.787 and .471-.866 and significant at .01

2. The reliabilities of each test for males were .943, .850, .721, .678 respectively and .698. And reliability of the whole test for males was .834 respectively and significant at .01

3. Norms of the constructed hockey skill tests could be classified in Excellent, Good, Fair, Poor and Unsatisfied that according to the ability level.

The norms of males students were

Excellent	T-Score 70 and above
Good	T-Score 60 - 69
Fair	T-Score 50 - 59
Poor	T-Score 29 - 49

* รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

** อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

** อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการบริหารกีฬา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

Unsatisfied T-Score 28 and below

Keywords : hockey skill tests**บทคัดย่อ**

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้สำหรับนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้ เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านการเรียนวิชาฮอกกี้มาแล้ว จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ (Norm) เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สาขาวิชาพลศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และผ่านการเรียนวิชาฮอกกี้มาแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 97 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 1)แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกฮอกกี้ (Dribbling) 2)แบบทดสอบทักษะการผลักลูกฮอกกี้ (Push)3)แบบทดสอบทักษะการตีลูกฮอกกี้ (Hit) 4)แบบทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกฮอกกี้ (Tap) 5)แบบทดสอบทักษะการรับหรือการหยุดลูกฮอกกี้ (Fielding)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทุกรายการของนักศึกษาชาย มีความเป็นปรนัย นักศึกษาชายมีค่าเท่ากับ .663 - .985, .510 - .806, .471 - .787, .467 - .866, .729 - .949 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการมีความเชื่อมั่น นักศึกษาชายมีค่าเท่ากับ .943, .850, .721, .678, .698 และรวมทุกรายการมีความเชื่อมั่น นักศึกษาชายมีค่าเท่ากับ .834

3. เกณฑ์ปกติในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

โดยแบ่งเกณฑ์ปกติของนักศึกษาชายดังนี้

สูงมาก	70 ขึ้นไป
สูง	60 – 69
ปานกลาง	50 – 59
ต่ำ	29 – 49
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 28

คำสำคัญ : แบบทดสอบทักษะกีฬาฮอกกี้

บทนำ

กีฬาออกกัเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายทางพลศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ช่วยในการส่งเสริมพัฒนาการร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการพัฒนาการทางสังคม และประสานงานกับบุคคลอื่น ๆ ออกกัเป็นกีฬาที่ต้องใช้ไหวพริบในการเล่น การประสานงานภายในทีม และการตัดสินใจที่เด็ดขาด จึงทำให้ออกกัเป็นกีฬาที่สนุกสนาน อีกทั้งเป็นการออกกำลังกาย ทำให้มีพละนาามัยที่สมบูรณ์ได้ดี(นิพนธ์ ติลกโชติพงศ. 2537: 8) การเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบัน ครูผู้สอนจะต้องสอนให้ไปตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การสอนแต่ละครั้งไม่ว่าจะใช้วิธีการใดหรือรูปแบบการสอนอย่างไร อย่างน้อยจะต้องประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ 4 ประการ คือ 1.จุดมุ่งหมายของการสอนซึ่งจะเขียนไว้ในรูปจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม 2.เนื้อหาวิชาที่สอน 3.กิจกรรมการเรียนการสอน และ 4.การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเหมือนจะเป็นปัญหาสำคัญยิ่งของครู ซึ่งครูพลศึกษาส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ทดสอบ และการเลือกแบบทดสอบที่ดี และเหมาะสมมาใช้ แบบทดสอบทักษะกีฬาออกกั เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียน และประสิทธิภาพของตัวผู้สอน ในปัจจุบันกีฬาออกกัได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา รูปแบบการเล่นให้สอดคล้องกับกฎ กติกา เพื่อความเหมาะสมทั้งในการเล่นและการแข่งขัน ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาออกกัที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมสอดคล้องกับวิธีการเล่นในปัจจุบันให้มากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาออกกัสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาขึ้น เพื่อจะได้ช่วยให้ผู้สอนวิชาออกกัในสถาบันการพลศึกษาได้มีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับวิธีเล่นในปัจจุบัน และสะดวกต่อการนำไปใช้ปฏิบัติ พร้อมทั้งเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และผู้สนใจในกีฬาออกกัต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาออกกัสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาออกกัสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้มีแบบทดสอบทักษะกีฬาออกกัที่เป็นมาตรฐานสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา พร้อมทั้งช่วยให้ครูผู้สอนวิชาออกกั สามารถนำแบบทดสอบไปใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนแบ่งกลุ่ม กำหนดสถานะ วัดความก้าวหน้า วินิจฉัย กระตุ้นนักศึกษา และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเกิดประโยชน์กับนักกีฬา และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ดังนั้นผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจในกีฬาออกกัที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สาขาวิชาพลศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และผ่านการเรียนวิชาออกก๊ามาแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 97 คน กลุ่มตัวอย่างสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊า เป็นนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบทดสอบ 5 รายการมีดังนี้

1. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊า (Dribbling)
2. แบบทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊า (Push)
3. แบบทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊า (Hit)
4. แบบทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊า (Tap)
5. แบบทดสอบทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊า (Fielding)

ในการทดสอบครั้งนี้ให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้ทดสอบในแต่ละรายการเป็นจำนวน 2 ครั้ง และให้นับผลรวมจำนวนครั้งที่ได้จากการทดสอบ 2 ครั้ง เป็นคะแนนทดสอบสำหรับรายละเอียดของแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งหมดนับจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของนักศึกษาชาย พบว่าแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊า ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = 0.663 - 0.985$) แบบทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊า ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = 0.510 - 0.806$) แบบทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊า ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.471 - 0.787$) และแบบทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊า แบบทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊าของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.467 - 0.866$) แบบทดสอบทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊า ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (ชาย $r = 0.729 - 0.949$)

2. ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ของการทดสอบแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของนักศึกษาชาย พบว่า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .943$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊มีความเชื่อมั่นสูงแบบทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .850$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊มีความเชื่อมั่นสูง แบบทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .721$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊มีความเชื่อมั่นสูง แบบทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .678$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊มีความเชื่อมั่นปานกลาง แบบทดสอบทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .698$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊มีความเชื่อมั่นสูง และแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ชาย $r = .834$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยรวมทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นสูง

3. ผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter - correlation Coefficient) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบทักษะกีฬาออกก๊แต่ละรายการและคะแนนรวม ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของนักศึกษาชาย พบว่า การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊ กับทักษะการผลักลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .271$) การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊ กับทักษะการตีลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ชาย $r = .158$) การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊ กับทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .484$) การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกออกก๊ กับทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .438$) การทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊ กับทักษะการตีลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.522$) การทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊ กับทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.350$) การทดสอบทักษะการผลักลูกออกก๊ กับทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.178$) การทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊ กับทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ชาย $r = .350$) การทดสอบทักษะการตีลูกออกก๊ กับทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก๊ของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .156$) และการทดสอบทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูก

ออกก็ กับทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก็ของนักศึกษาชายมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01($r = .477$)

4. ผลการศึกษาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบกีฬาสอกกีแต่ละรายการและรวมทุกรายการโดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ (T - Score) และแบ่งระดับทักษะกีฬาสอกกีสำหรับนักศึกษาชายออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก พบว่าระดับทักษะการเลี้ยงลูกออกก็ของนักศึกษาชาย คือ สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 70 ขึ้นไป สูง ตรงกับคะแนนที่ 60 - 69 ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 50 - 59 ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 - 49 และต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 29 คะแนนลงมา และระดับทักษะการส่งลูกออกก็ของนักศึกษาชาย คือ สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 70 ขึ้นไป สูง ตรงกับคะแนนที่ 60 - 69 ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 50 - 59 ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 - 49 และต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 29 คะแนนลงมา และระดับทักษะการตีลูกออกก็ของนักศึกษาชาย คือ สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป สูง ตรงกับคะแนนที่ 50 - 64 ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 40 - 49 ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 - 39 และต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 29 คะแนนลงมา และระดับทักษะการเคาะหรือการกระแทกลูกออกก็ของนักศึกษาชาย คือ สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 70 ขึ้นไป สูง ตรงกับคะแนนที่ 60 - 69 ปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 50 - 59 ต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 30 - 49 และต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 29 คะแนนลงมา ระดับทักษะการรับหรือการหยุดลูกออกก็ของนักศึกษาชาย คือ สูงมากตรงกับคะแนนที่ 70 ขึ้นไป สูงตรงกับคะแนนที่ 60 - 69 ปานกลางตรงกับคะแนนที่ 50 - 59 ต่ำตรงกับคะแนนที่ 30 - 49 และต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 29 คะแนนลงมา ระดับทักษะความสามารถทางกีฬาสอกกีของนักศึกษาชาย คือ สูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 60 ขึ้นไป สูงตรงกับคะแนนที่ 55 - 59 ปานกลางตรงกับคะแนนที่ 45 - 54 ต่ำตรงกับคะแนนที่ 35 - 44 และต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 34 คะแนนลงมา

อภิปรายผล

1. ความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาสอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านนั้นมีการให้คะแนนในสิ่งเดียวกัน เหมือนกันและเป็นไปในทางเดียวกัน แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาสอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับนั้นมีความเป็นปรนัยสูง ซึ่งทำให้แบบทดสอบทักษะกีฬาสอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งสอดคล้องกับเมเรนส์ และเลแมน (Mehrens ; & Lenmann) กล่าวว่า แบบทดสอบที่มีความเป็นปรนัยสูง จะทำให้มีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูงอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นปรนัยในการให้คะแนน ซึ่งถ้าแบบทดสอบที่ให้คะแนนไม่เป็นปรนัย ค่าความเชื่อมั่นก็จะไม่แน่นอน ดังนั้นควรสร้างเครื่องมือในการวัดให้การคิดคะแนนมีลักษณะเป็นปรนัยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (สุรจภูมิ ชมภูผล. 2546 : 11)

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาสอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ของการทดสอบแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาสอกกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยรวมทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นสูง(ชาย $r =$

.834) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีความเชื่อมั่นในระดับสูง (ชาย $r = .678 - .943$) แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้วได้ผลที่คงเส้นคงวาทุกครั้ง สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 163) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด หมายถึง ความคงเส้นคงวาของผลการวัด การที่นำเครื่องมือนั้นไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะทดสอบกี่ครั้งก็ตามก็ยังคงได้คะแนนเท่าเดิม ซึ่งความเชื่อมั่นก็คือความคงที่แน่นอนของคะแนนที่ได้จากการทดสอบไม่ว่าจะทดสอบกี่ครั้งก็ตามของเครื่องมืออันนั้น แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีความเชื่อมั่นสูง

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter – correlation Coefficient) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบทักษะกีฬาออกก๊แต่ละรายการและคะแนนรวม ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบอยู่ในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในรายการทดสอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันทั้งระดับต่ำ ปานกลาง และสูง

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบกีฬาออกก๊แต่ละรายการและรวมทุกรายการโดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ (T – Score) และแบ่งระดับทักษะกีฬาออกก๊สำหรับนักศึกษาทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงออกเป็น 5 ระดับคือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ซึ่งแสดงถึงระดับความสามารถทางทักษะกีฬาออกก๊ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและแปลผลต่อไป แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ตามที่ ผาณิต บิลมาศ (2530: 50-51) กล่าวว่า คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีต้องมีความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย ความเป็นมาตรฐาน ความยากง่าย และความสามารถในการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบ วางแผนพัฒนาทักษะกีฬาออกก๊ให้กับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา และนักศึกษาพลศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊ไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ด้วย เช่น นักศึกษาพลศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนวิชาออกก๊

2.2 ควรสร้างแบบทดสอบกีฬาประเภทอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางกีฬาให้ดีขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นิพนธ์ ดิลกโชติพงศ์. (2537). ผลการฝึกกล้ามเนื้อที่มีต่อทักษะในการยิงประตูฮอกกี้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุรวุฒิ ชมภูผล. (2546). การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบการตอบ และจำนวนตัวเลือกต่างกันในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวณีย์ สิทธิวุฒิ. (2537). ฮอกกี้. ชลบุรี: ภาควิชาพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.